

Flertallets Side at bevilge denne Post, saa skal det ikke forstaas saaledes, at man ikke eventuelt vil være Læsøboerne behjælpelig med at faa en Havn paa Østkysten, der er ikke i og for sig nogen Uvillie imod dette Forslag, det kan meget godt ske, men det bør blot ikke ske nu, det haster ikke, der er ikke nogen særlig Grund til nu at tage Sagen op. Jeg har allerede nævnt, hvorledes denne Bevilling er kommen i alleryderste Øjeblik, og jeg ønsker paa ny at pointere, at det er nødvendigt, at man er varsom med Udgifter, og at man bør nøje overveje, om de ere absolut nødvendige i det Øjeblik, en Børgning fremkommer. Man bør utvivlsomt søge at indrette sig saaledes, at man giver Bevillinger til saadanne Arbejder, efterhaanden som Staten kan taale det. Folk maa altsaa vænnes til at vente, de maa lære at indse, at de ikke straks, naar de give et Andragende ind og det understøttes af deres Rigsdagsmand og deres Søgneraad, kunne gøre Regning paa at faa Pengene bevilgede. Det er et lille memento, som Flertallet ogsaa paa dette Punkt har haft for Øje.

Endnu skal jeg kun nævne et Ændringsforslag, jeg ikke hittid har omtalt. Det er Nr. 8. Det er i og for sig kun af ringe Betydning, idet det gaar ud paa at indsætte Ordet „Rigsdagsmænd“ i Teksten til en Bevilling paa 3,500 Kr., som Folketinget har foreslaaet at give til Afholdelse af Udgifter ved Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Wien i indeværende Aar. En saadan Bevilling af en noget mindre Størrelse blev allerede for flere Aar siden given paa Finansloven; først i de seneste Aar har den været af samme Størrelse, som her foreslaaet, nemlig 3,500 Kr. Dette Beløb har altsaa været bevilget som Bidrag til Rejseudgifter o. desl. for Deltagere i den interparlamentariske Konference, men det har altid staaet i Teksten, at det kun er Rigsdagsmænd, der kunne faa Del i Bevillingen; derimod ikke andre. Den ærede Indenrigsminister har da ogsaa, da han stillede Forslaget paa Finansloven, benyttet de samme Ord, som have været benyttede tidligere. I Folketinget har man taget Ordet „Rigsdagsmænd“ ud, og det forekommer os ikke rigtigt; thi det gør det muligt, at denne Bevilling ogsaa bliver anvendt til andre end Rigsdagsmænd, hvilket forekommer os ganske unaturligt. Om det i og for sig er rigtigt og nødvendigt, at Rigsdagsmænd faa Understøttelse til at rejse til interparlamentariske Konferencer, skal jeg ikke

opholde mig ved, det er nu en Gmng slaaet fast, at man bevilger et Beløb paa Finansloven til de Rigsdagsmænds Behagelighed, der ville søge om at faa Del deri. Det er nu een Gang gaaet ind i Rigsdagsmænds Bevidsthed, saa det bliver vel ogsaa i Fremtiden saaledes, og det har jeg heller ikke noget imod, men det forekommer mig rigtignok meget naturligt at indskrænke dette til kun at gælde Rigsdagsmænd og ikke andre. Derfor er det nævnte Ændringsforslag stillet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Flertallets Ændringsforslag vedtages.

Madsen-Mygdal: Det plejer at være gældende Regel her i dette Ting ved Finanslovens første Behandling, at det første, vi gøre, er at klage over den korte Tid, der er levnet Landstinget. I Aar er det for første Gang ikke sket, men dog fremkomme disse Klager nu ved 2den Behandling, dels i Betænkningen og dels gennem den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg betragter det som et Fremskridt, at man har udskudt det fra 1ste til 2den Behandling, maaske vi saa kunne gøre Regning paa, at det siden udskydes til 3die Behandling og til sidst slet ikke omtales. Det sidste vilde være det heldigste, for det er jo en given Sag, og Grundlovens § 48 fører det med sig, at det ikke kan være anderledes; hvor meget man end her i Tinget klager over den langsomme Behandling af Finansloven i Folketinget, er det noget, som ikke kan være anderledes. Jeg behøver ikke at komme ind paa, hvad jeg tidligere har sagt derom her i Tinget, men jeg vil dog minde om en Ting, som jeg vist ikke tidligere har talt om, nemlig, at der er noget, der hedder Tillægsbevillingsloven. Det maa dog fra et Bevillingsstandpunkt være ønskeligt, at denne Tillægsbevilling bliver saa lidt omfattende, indeholder saa lidt som muligt, og at saa meget som muligt kommer ind paa den ordinære Finanslov. Denne Omstændighed fører imidlertid med sig, at der er en Mangfoldighed af Spørgsmaal, der først optages mellem 2den og 3die Behandling af Finansloven, der stilledes saaledes i Aar ikke mindre end 198 Ændringsforslag til 3die Behandling. Videre skal jeg gøre opmærksom paa, at vi for nogle Aar siden her i Tinget have vedtaget noget, vi kalde staaende Finansudvalg. Det skete ikke med min Billigelse eller mit Samtykke, men vi have nu et saadant Udvalg her i Tinget. Jeg har forstaaet Meningen dermed saaledes, at de enkelte Medlemmer,